A נערה אין קטנה לא does receive קנס; but a minor does not – נערה אין קטנה לא

Overview

Our משנה states נערה אין קטנה לא. The גמרא גמרא גמרא גערה אין קטנה לא: that only a גמרא קנס קנס אם, but not a קטנה. It seems that that the גמרא derives this exclusion of a קנס from קנס from the wording of the משנה which states משנה which states נערות שיש להם קנס which would seem to infer that only קנס פונס אלו נערות שיש להם קנס our חנספות guestions this inference.

הוספות has a difficulty with the s'גמרא inference:

תימה מוא ליה דלמא לא אחי למעוטי אלא בוגרת – ונדה **It is astonishing! How does** the גמרא know to infer from the word, that we are excluding a קטנה?! Perhaps the word נערה is **only coming to exclude** a קנס is included (to receive סקנס) –

תוספות supports his contention that the word נערה is used to exclude בוגרת; (not קטנה; (not

- (סנהדרין דף סו:) דהא משמע בסוף פרק ארבע מיתות

For it seems from the גמרא in the end of פרק ארבע מיתות

גבי הא דתנן אינו חייב אלא עד שחהא נערה בחולה מאורטה – משנה Concerning that which we learnt in the משנה, that one is not מחוייב סקילה for having relationships with a נערה המאורטה, unless these three qualification are met: until she becomes a גערה, and is a בתולה, and betrothed. This concludes the citation of the משנה משנה there cites the מחלוקת between משנה שלו שלום, and the חיוב מיתה between הימים who maintains there is no קטנה (בתולה מאורטה), and the חיוב מיתה who maintain there is a חיוב מיתה even by a קטנה there is no שתהא נערה that by a קטנה there is no שתהא נערה that by a קטנה there is no שתהא נערה. The אתהא נערה היום מיתה that by a שתהא נערה היום מיתה that by a שתהא נערה היום מיתה שלו היום מיתה היום

דאי הוה תני אלא על נערה בתולה כולי הוה מוקמינן לה אפילו כרבנן – For if the משנה would have stated 'only for a בתולה, נערה, etc.' (instead of 'until she becomes a משנה), we could have established the משנה even according to the קטנה אונה, who maintain that there is a חיוב סקילה even by a קטנה -

ולא הוה אחי למעומי קטנה אלא בוגרת – And the word קטנה; but rather the word קטנה; but rather the word אמרא; but rather the word מערה would come to exclude only a בוגרת. This concludes the citation of the גמרא there. It is evident from that אמרא that the term מענה does not (necessarily) exclude קטנה but rather it excludes only a בוגרת. Why do we assume that the word משנה ישנה ישנה בערות פערות פערות: perhaps it only excludes a בוגרת:

מוספות answers:

– ותירץ רבינו יצחק בן אברהם דאסיפא דמתניתין סמיך

¹ However, since the משנה states 'עד שתהא נערה' (*until she becomes* a נערה) it is obviously excluding a קטנה.

And the ריצב"א answered that this inference that a קטנה is excluded, was based (not merely on the word נערות alone, but rather) on the סיפא of the משנה

- דתנן (לקמן דף מ:) כל מקום שיש מכר אין קנס

For we later are taught in a משנה that wherever there is the possibility of selling the woman (which is referring to a קטנה who can be sold for an אמה אמה (העבריה), there is no קטנה that by a קטנה that by a קטנה (מכר), there is no קנס for of סין.

Summary

We derive that the משניות maintains that a קנס receives no קנס maintains that a קטנה receives no קנס from the fact that the משנה states מיש מכר אין קנס, but not necessarily from the statement אלו נערות שיש להם קנס.

Thinking it over

If the גמרא drives that a קנה אין לה קנס from the גמרא of כל מקום שיש מכר אין, the גמרא should have stated it there, from where it is derived; and not from our awar from which we cannot infer that a שנה אין לה קנס!